

Mál nr. 95/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Heiti vátryggingartaka (X)

Skráningarnúmer ökutækja (A)

Skaðabótaábyrgð. Meðábyrgð.

Gögn.

1. Málskot móttengið 5. mars 2025, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir frá V, dags. 24. mars 2025, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 10. apríl 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að 17. október 2024 hafi M pantað steypu hjá X. Segir M að áætluð lengd frá bílaplani að steypustaðnum heima hjá honum hafi verið yfir 20 metrar. Þegar steypu- og dælubílar hafi komið á staðinn 23. október 2024 hafi hins vegar komið í ljós að um lengri vegalengd var að ræða. Hafi bílstjórinn á dælubílnum, bifreið A, þá upplýst að raninn væri ekki nægjanlega langur til þess að hægt væri að láta bílinn standa á bílastæðinu á meðan steyppt væri. Til þess hefði þurft dælubíl með lengri rana. Reyndar byggir M á því í máltilbúnaði sínum að til hafi verið rani sem hefði dugað. Ekki liggur fyrir afstaða V til þeirrar fullyrðingar. Í málskoti upplýsir M að þegar sú staða var komin upp að ljóst var að dælubifreiðin gæti ekki staðið á bílastæðinu hafi bílstjórinn sagt að hann gæti keyrt niður eftir túninu svo hægt væri að steypa. Segist M hafa lagst gegn því. Bílstjórinn hafi hins vegar sagt að hann hafi áður farið yfir enn mýkra tún og það hafi verið í lagi. Hafi bílstjórinn síðan tekið þá ákvörðun að keyra inn á túnið. Hafi dælubíllinn farið fyrst, þ.e. A, en steypubíllinn svo farið á eftir honum. Þegar búið var að steypa hafi hins vegar báðir bílarnir staðið fastir. Ekki hafi tekist að losa þá fyrr en stórrí gröfu var ekið inn á túnið. Þetta hafi leitt til tjóns sem M telur sig eiga rétt á að fá bætt úr ábyrgðartryggingum ökutækja hjá V.

Í athugasemdum til nefndarinnar frá V, dags. 24. mars 2025, kemur fram að V hefur fallist á bótarétt M. Hins vegar telur V að M verði að bera helming tjóns síns sjálfur vegna meðábyrgðar. Í því sambandi vísar V m.a. til þess að samkvæmt upplýsingum frá X, eiganda A, hafi M verið búinn að upplýsa fyrirfram að aðkoman væri góð fyrir steypu- og dælubifreiðar. Það hafi hins vegar ekki reynst rétt og því hafi eina aðkoman að svæðinu verið yfir grasflötina. Þá byggir V einnig á að þó M hafi lýst áhyggjum sínum um ástand grasflatarinnar við starfsmenn X þá hafi þeir talið hana örugga. Vísar V einnig til þess að X telji að M hefði mátt vera harðari í þeirri afstöðu sinni um að hleypa A ekki inn á grasflötina. Telur V að sú ákvörðun M að meina ekki starfsmönnum X að aka inn á grasflötina hafi falið í sér saknæma háttsemi. Það eigi aftur að leiða til þess, samanber 5. mgr. 4. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar, að hann verði að bera helming tjóns síns sjálfur vegna meðábyrgðar. Telur V að M hafi átt að vita að grasflötin myndi ekki þola það að bifreiðunum yrði ekið inn á hana. Honum hafi því borið að stöðva för bifreiðanna enda sé ljóst að enginn hafi neytt hann til að hleypa þeim inn á grasið.

Í viðbótarathugasemdum M, dags. 10. apríl 2025, eru rök hans ítrekuð. Þá áréttar M að með viðskiptum sínum við X hafi hann verið að panta þjónustu frá fagaðila. Það hafi því ekki verið hans, M, að stjórna því hvernig vinnunni var háttað. Írekar M að hann hafi staðfastlega bent á að ekki væri hægt að fara með svona þunga bíla inn á grasflötina. Bílstjóri A hafi hins vegar sagt að hann væri með reynslu af slíku. Hann hafi því ákveðið að keyra inn á túnið.

Álit.

V hefur fallist á að M eigi rétt á skaðabótum m.a. úr ábyrgðartryggingu ökutækisins A. Hins vegar telur V að M eigi að bera helming tjóns síns sjálfur vegna meðábyrgðar. Eins og að framan greinir byggir V þá afstöðu sína á því að með því að hafa ekki lagst ákveðnar gegn því að A yrði ekið inn á grasflötina í umrætt sinn, hafi M sýnt af sér gálausa háttsemi. Telur V, með vísan í 5. mgr. 4. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar, að sú háttsemi eigi að leiða til þess að M verði að bera helming tjóns síns sjálfur.

Nefndin hefur komist að þeirri niðurstöðu að M eigi rétt á að fá tjón sitt að fullu bætt úr ábyrgðartryggingu/-tryggingum ökutækis hjá V. Í því sambandi bendir nefndin á að V hefur ekki mótmælt þeirri staðhæfingu M að hann hafi lagst gegn því að bílunum yrði ekið inn á grasið í umrætt sinn. Nefndin telur að eins og málum er hér háttað, þ.e. M var að kaupa þjónustu af fagaðila sem á að vera best til þess fallinn að meta hvað sé forsvaranlegt og hvað ekki þegar kemur að akstri svo þungra bíla, sé ekki hægt að ætlast til þess af verkkaupa, þ.e. M, að hann taki fram fyrir hendur starfsmanna X í þeim tilgangi að hindra för þeirra. Þvert á móti á M að geta treyst mati þessara fagaðila. Nefndin fellst því ekki á þau rök V að fyrir hendi sé saknæm háttsemi af hálfu M sem eigi að leiða til þess að hann þurfi að bera tjón sitt að hluta sjálfur.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu ökutækja hjá V.

Reykjavík, 12. maí 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir